

Micara Dragomir

Jubirea
de a trăi
Treptele
vieții

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Editura DOXOLOGIA
2013

Ilustrații de *Lucian Săcrieru-Dragomir*

© DOXOLOGIA, 2013
ISBN 978-606-666-048-8

Cuprins

Către cititor	11
Geneză Revelație	14
Răstihnire Lumea și aproapele meu	16
Înviere Chemare	18
Tabor Metamorfoză	20
Certarea apostolilor Revenire	24
Cel din urmă răspuns al lui Petru	
Clipa de veacuri	28
Betleem Renaștere	30
Iosif, fiul lui Iacov Virtute	32
Babel Univers deschis	34
Ghetsimani Iubirea pentru tine	36
Evangelie I Conștiință	40
Cincizecime – Pogorîrea Sfîntului Duh	
Comuniune	42
Evangelie II Lămurire	44
Evangelie III Descătușare	46
Scara lui Iacov Voință	50
Marta și Maria Omul I	52

Întoarcerea fiului risipitor Căință	54
Profet Omul II	56
Rugă în Muntele Măslinilor Biruință	60
Botez Primenire	62
Evangelhie IV Comunicare	64
Lucifer Cădere	66
Psalm I Frățietate	70
Psalm II Dorință	72
Psalm III Trăiește clipa	74
Psalm IV Fiecare cu drumul său	76
Cărturari, farisei și saducheii Ciocoi lumii	78
Acatist Fericire	82
Arca lui Noe Arc de biruință	86
Psalm V Colind	90
Psalm VI Speranță	92
Psalm VII Moștenire	94
David și Goliat Învingător	96
Parabolă Har	98
Sfințenie Schimbare	100
Solomon Înțelepciune	102
Psalm VIII Alegere	104
Parabolă II Cale	106
Buna Vestire Minune	108

Parabolă III Călătorie	110
Lege Părinție	114
Psalm IX Memorie	116
Antihrist Armaghedon	118
Psalm X Rod	122
Psalm XI Decădere	124
Psalm XII Răspundere	126
Parabolă IV Cutumă	128
Psalm XIII Dar	132
Psalm XIV Stare	134
Psalm XV Armonie	136

Către cititor

Aveți în față o carte de debut, dar o parte din trăirile și gândurile a patruzeci de ani dintr-o viață. Este o carte despre om, despre noi, despre realitatea de acum și dintotdeauna, raportată la modelul divin. Prin ea am vrut să vă împărtășesc, în felul meu, iubirea de viață, să vă amintesc și să vă reamintesc cine sîntem, cum sîntem, poate cum ar trebui să fim. Am făcut-o, uneori, cu duritate, alteori cu seninătate, alteori cu tristețe, alteori cu umor și cu diferite alte stări și atitudini pe care le-am trăit din plin, într-o lume contemporană în care cred că trebuie să se întîmple o schimbare. Care trebuie să-și stăpînească graba. Să iasă dintr-un vârtej abisal în care pare că a intrat. Să-și dea seama că nu își este scop sieși. Să-și amintească de rădăcinile ei bune și de Cel care a creat-o. De învățăturile pe care trebuie să le urmeze. O lume în care fiecare să-și cerceteze propria conștiință și, în același timp, să fie interesat de ce se întîmplă în jur. În care, în loc de a fi ridiculizate, sensibilitatea și manifestările ei să fie încurajate, gîndirea bună și concretizările ei, ca și voința bună și rezultatele ei să fie valorificate. Și care să-și amintească și să-și dea seama încă de multe altele.

Temele pe care le-am abordat aici mă frămîntă de mai mulți ani și m-am gîndit mult, cînd mi-am pus deoparte timp pentru scris sau cînd dorința de a

scrie m-a făcut să-i acord timpul care i se cuvenea, cum le voi transmite. La un moment dat, răspunsul a luat formă de poezie și a venit prin ritm. Au fost multe variante, elaborate în decurs de câțiva ani, între 2009 și 2013, pînă cînd fiecare poezie a ajuns la conținutul și forma potrivite pentru mesajul pe care îl avea de purtat. Numărul poeziilor cuprinse în acest volum are o semnificație de care nu vă va fi greu să vă dați seama, dacă aveți în vedere aspectul religios.

Pentru mine, poezia înseamnă în primul rînd ritm exteriorizat prin cuvînt care poartă un mesaj, un suflu interior cu autenticitatea, ordinea și frumusețea sa, care la mine este așa cum îl veți întîlni aici. Rima, pe care nu am insistat în mod special, deși este prezentă, nu întotdeauna în stil clasic, s-a organizat după ritm și aici cred că a avut autoritate formația de cercetător lingvist și filolog pe care o am. Uneori limba veche, uneori sensurile primare ale unor cuvinte au fost singurele pe care le-am găsit adecvate să exprime ceea ce voiam să spun. Dar, în același timp, aș vrea să vă fi adus sau readus aminte de faptul că limba noastră nu a răsărit peste noapte, ca noi să putem vorbi și scrie astăzi cu atît de multe posibilități de expresie și de nuanțare, și că datorăm mult celor de dinaintea noastră, care au făcut-o să fie așa. Tot așa cum omenirea datorează mult epocilor de dinainte, pînă la cele biblice. Și tot așa cum cea prezentă ar trebui să fie o bază bună pentru cele viitoare.

Imaginile pe care le vedeți în această carte și care sînt parte din ea, au, de asemenea, ritmul lor și

vorbesc în limbajul liniei și al formelor, prin elemente sugestive, despre mesajele poeziilor pe care le ilustrează. S-ar cădea să vorbesc mai mult despre ele, dar cred că e mai bine să fie privite și să descoperiți relaționarea cu poezia.

Dintre apropiații mei, cărora le-am dedicat în primul rînd această carte, care este și suflet din sufletul lor, mama m-a făcut să văd lumina zilei într-un fel minunat și mi-a fost mereu alături, Carmen este omul care m-a format într-un fel minunat, începînd cu felul propriu de a fi, și m-a sprijinit cu multă generozitate, cum cred că numai un părinte de suflet poate să o facă, Dedeluș mi-a întărit convingerile pe care le aveam asupra a ceea ce înseamnă sufletul îngeresc al copilului, către care mereu sîntem chemați să ne îndreptăm, ca să fie bine, iar Lucian mi-a fost alături, sprijin de toate felurile, cum rar se întîmplă, prin ceea ce face și, mai ales, cum face. Prin această dedicație, le întorc iubirea, împreună cu o vie recunoștință.

Prin dedicație, mă gîndesc, de asemenea, la toți cei care, după puterea propriului suflet, vor împărtăși mesajul, imaginea, ideea, atitudinea, trăirea, cuvîntul din această carte.

Mioara Dragomir

Geneză

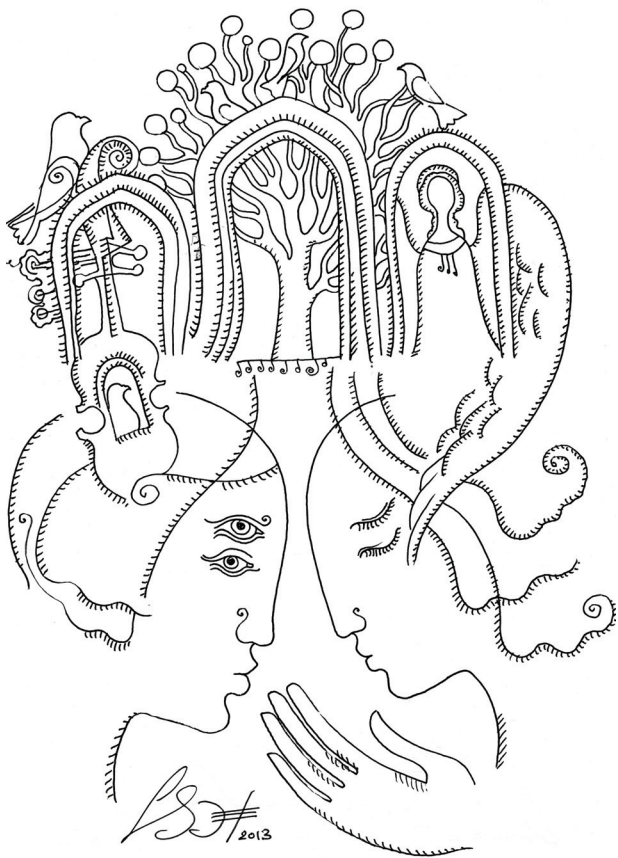
Revelație

Un semn ți-am făcut
Spre copacul cu cristale de gheață;
Încet, m-ai privit:

Înger nevăzut mi-a atins aripa de față.

Gînd nerostit
Adună cuvîntul în taină
Și-l revarsă în noi nesfîrșit.

Necuprinsul atunci s-a născut.

Răstihnire

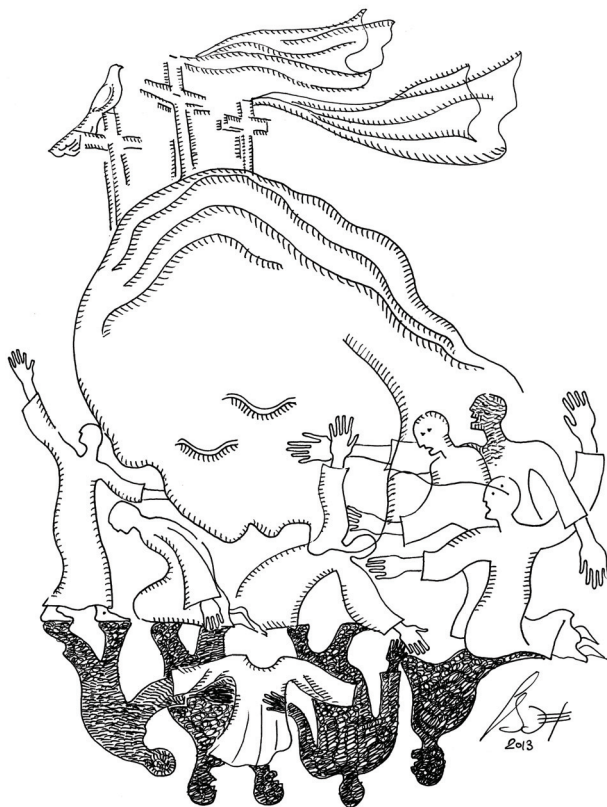
Lumea și aproapele meu

Albul strălucitor al hainei îngerilor,
Cămașa lui Dumnezeu,
Cînd o trageți la sorți
Cu mîini murdare de rele voi,
Sfîșiați,
Alergînd mereu, bezmetici sau în convoi,
Cu trupul de morți și

Chinul din patimi.

Golgota cu pietre, și spini,
Și sînge ce picură-n lacrimi,
Cuvîntul de sus spînzurat pe lemn –
De vă dor,
Revărsați
În priviri, în auz, în cuvînt,
În miresme și-atingeri

Minunea din patimi.

Înviere

Chemare

Arată-mi mâinile.

Urma piroanelor se-adîncește

De ieri. Astăzi, mâine – la fel.

Dar tu, cu degete prelungi mă alini,

Cu blîndețe.

La tine mă chemi.

Nu le ascunde

La spate.

Arată-mi mâinile.

Sărutul meu de copil

Le iubește.

